

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420202191
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8420202191.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Adreja Radomského a JUDr. Jany Jančíkovej, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom, so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, IČO: 51474786, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. XX/XX, XXX XX A. E., za účasti osobitného subjektu Združenie Brániť sa oplatiť - BSO, so sídlom Potočná 37, 080 06 Prešov, IČO: 42379083, právne zastúpeného: Mgr. Ondrej Barna, advokát, so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, IČO: 52824837, o zaplatenie 216.60 eur s prísl., o späťvzati návrhu žalobcom po rozhodnutí súdu prvej inštancie rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, č.k. 8Csp/92/2020-106 zo dňa 6.5.2022, takto jednohlasne

rozhodol:

Nepripúšťa späťvzatie žaloby.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému a osobitnému subjektu trovy konania vyvolané späťvzatím žaloby v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Žaloba sa zamieťa

II. Zmena žaloby z 29.04.2021 sa nepripúšťa.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,2%.

IV. Osobitný subjekt má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%“

Pred nadobudnutím právoplatnosti zoberal žalobca návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť z dôvodu vyhláseného konkurzu na majetok žalovaného. Zároveň žiadal o vrátenie súdneho poplatku.

Žalovaný sa k späťvzati návrhu nevyjadril.

Osobitný subjekt so späťvzatím návrhu nesúhlasil z dôvodu právnej istoty, nakoľko mal za to, že žalobca po zastavení konania sa môže kedykoľvek opätovne domáhať toho, čoho sa domáha v tomto konaní. Dokonca mimosúdne a rôznymi nátlakovými metódami môže naďalej požadovať plnenie. Podľa vedľajšieho subjektu je v záujme spotrebiteľa, aby existovalo definitívne rozhodnutie súdu medzi ním a žalobcom, kedy existujú reálne riziká, ktoré by v prípade neexistencie právoplatného meritórneho rozhodnutia mohli nastať. Zároveň poukázal na to, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal svoje tvrdenie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného s tým, že s poukazom na ust. § 166f ods. 1 ZKR sa veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi. Preto nie je nijako vylúčené, že samotný žalobca alebo iný veriteľ

žalovaného spotrebiteľa sa bude môcť v budúcnosti domáhať zrušenie oddĺženia žalobou o zrušenie oddĺženia. V prípade zrušenia oddĺženia sa všetky pohľadávky veriteľov budú opätovne prehodnocovať a žalovaný ich bude povinný plniť.

Zároveň si osobitný subjekt v prípade zastavenia uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaný po osobitnej výzve krajského súdu, keď k vyhláseniu konkurzu na majetok žalovaného došlo ešte pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku, ohľadom ktorého zobral žalobca svoju žalobu späť, zotrval na svojom nesúhlasnom stanovisku. Opäť s poukazom na ust. § 166f ods. 1 ZKR s tým, že nespochybňuje a nepopiera, že rozhodnutie o zastavení konania je vecou úvahy súdu. Zároveň vo vzťahu k náhrade trov konania poukázal na svoje predchádzajúce argumenty, keď cieľom osobitného subjektu nie je nič iné, ako sledovanie legitímneho cieľa ochrany spotrebiteľa do dôsledkov s tým, že jej aktivita v spore preukázateľne viedla k ochrane práv a oprávnených záujmov spotrebiteľa, čo je zrejme aj z prvého výroku rozsudku.

Podľa § 370 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

Žalobca má dispozičné právo k žalobe. Môže ho zobrať späť i po rozhodnutí súdu prvej inštancie, avšak len do doby, kým toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť. Dôvodom nepripustenia späťvzatia je nesúhlas protistrany z vážnych dôvodov.

Krajský súd v Prešove zhodne s citovanými uzneseniami osobitným subjektom, a to najmä uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 20CoCsp/37/2021 z 28.10.2021, ako aj s rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR vo veci 4Obo/81/2010, 4Cdo/136/2010 a Najvyššieho súdu 22Cdo/2149/2014 uvádza, že zákon nerieši otázku definície pojmu vážneho dôvodu, pre ktorý môže žalovaný, resp. osobitný subjekt z vážnych dôvodov nesúhlasiť so späťvzatím žaloby, ale je to výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotenia súdu.

Doktrína legitímneho očakávania je doktrínou verejného práva, ktorá spočíva v tom, že súkromná osoba ako účastník právneho vzťahu má voči orgánu verejnej moci isté odôvodnené očakávania. Tieto odôvodnené očakávania sa vzťahujú na postup orgánu verejnej moci, prípadne rozhodnutie toho orgánu. Postup orgánu verejnej moci totiž musí byť predvídateľný (vzhľadom na právnu úpravu) a orgán nemôže v skutkovo podobných prípadoch rozhodovať rozdielne (IV. ÚS 15/2014-77 cit. „Ústavný súd pritom zdôrazňuje, že z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vyplýva, že rozdielna judikatúra v skutkovo rovnakých, prípadne podobných veciach, je prirodzenou súčasťou vnútroštátneho súdneho systému (v zásade každého súdneho systému, ktorý nie je založený na precedensoch ako prameňoch práva). Z hľadiska princípu právnej istoty je ale dôležité, aby najvyššia súdna inštancia pôsobila ako regulátor konfliktov judikatúry a aby uplatňovala mechanizmus, ktorý zjednotí rozdielne právne názory súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach. Pre posúdenie, či rozdielnou judikatúrou najvyššej súdnej inštancie došlo k porušeniu čl. 6 ods. 1 dohovoru, je preto rozhodujúce, či vnútroštátne právo obsahuje mechanizmus zaisťujúci koherentnosť judikatúry a či príslušný orgán tento mechanizmus fakticky a riadne využíva (pozri rozhodnutie ESLP Beian v. Rumunsko (č. 1) zo 6.12.2007).

Súdny dvor EÚ v uznesení Súdneho dvora (šiesta komora) z 26. novembra 2020 vo veci C-807/19, „DSK Bank“ EAD, „FrontEx International“ EAD rozhodol takto:

1. Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na vydanie platobného rozkazu, neskúmal prípadnú nekalú povahu podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom z dôvodu takých praktických ťažkostí, ako je jeho pracovné zaťaženie.

2. Článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na vydanie platobného rozkazu, pokiaľ predpokladá, že tento návrh je založený na nekalej podmienke uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle smernice 93/13, mohol v prípade, že spotrebiteľ nepodá odpor, požiadať veriteľa o dodatočné informácie s cieľom preskúmať prípadnú nekalú povahu tejto podmienky.

3. Článok 3 a článok 8 smernice 93/13 v spojení s článkom 6 a článkom 7 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že v rámci preskúmania ex offo prípadnej nekalej povahy podmienok uvedených v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré vnútroštátny súd vykoná s cieľom určiť existenciu značnej nerovnováhy medzi povinnosťami strán podľa tejto zmluvy, môže tento súd zohľadniť aj vnútroštátne ustanovenia zabezpečujúce spotrebiteľom väčšiu ochranu, než akú stanovuje uvedená smernica.

Judikatúra SD EÚ vychádza z doktríny procesnej autonómie členských štátov (C-448/17 EOS KSI v. Danko). Slovenský právny poriadok umožňuje ex offo počas celého konania až do právoplatného skončenia veci (§ 378 ods. 1 CSP) a teda aj odvolaciemu súdu vysloviť vo výroku rozsudku neprijateľnú podmienku inter alia aj v prípade priznania bezdôvodného obohatenia z takejto podmienky. O závažné dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby ide práve v predmetnej právnej veci.

Jedným z najdôležitejších symptómov celej ex offo ochrany spotrebiteľa je nateraz neprekonateľná judikatúra Súdneho dvora EÚ vychádzajúca z fakticky nerovnovážneho postavenia spotrebiteľov oproti dodávateľom (neskúsenosť, nevedomosť, sociálna nedostatočnosť oproti výhode formulácie zmluvy, lepšom prístupe k právnikom a ekonómom na strane dodávateľov, porov. C-618/10 Banco Espanol). Legislatíva a judikatúra vyrovnávajú nerovnovážny stav.

13.1. Vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú smernica 93/13 zabezpečuje, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku pozri rozhodnutie Súdneho dvora (ôsma komora) zo 16. novembra 2010 vo veci C-76/10 Pohotovosť s.r.o. proti F. G. (ôsma komora). Aj rovnocennosť právnej sily noriem verejného poriadku s ochranou spotrebiteľov treba považovať za dôležitý dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby zo strany spotrebiteľky - žalovanej.

Existencia vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno, boli nepochybne preukázane žalovanou, opodstatnená obava o opakované uplatňovanie neopodstatneného nároku aj prípadným šikanóznym spôsobom, ale napokon možno aj ex offo konštatovať existenciu vážnych dôvodov „in genere“ na úrovni verejného poriadku pri ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany a naplnenie čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13 ES vo svetle rozhodnutia Súdneho dvora, ktoré umožňuje aj po právoplatnosti rozhodnutia v skrátenej konaní skúmať nekalú povahu zmluvnej podmienky, čo samo o sebe so zreteľom na povahu spotrebiteľského postavenia žalovanej predstavuje bez ďalšieho závažný dôvod, pre ktorý konanie zastaviť nemožno.

Tak ako tomu bolo aj vo veci prejednávanej Krajským súdom Prešov pod sp. zn. 20CoCsp/37/2021 tak aj v tejto veci je evidentný zámer žalobcu ako dodávateľa vyhnúť sa skúmaniu zmluvných podmienok a teda možnej konštatácie súdom o ich nekalej povahe, keď tak ako to vyplýva z rozhodnutia súdu prvej inštancie, žalobca ako dodávateľ neskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver, t. j. skúmať v rámci konverzačného procesu schopnosť žalovaného tento úver splácať, čo má za následok, ako to uviedol súd prvej inštancie v bode 88. odôvodnenia svojho rozhodnutia s poukazom na § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010, že poskytnutý úver žalovanému je bezúročný a bez poplatkov.

Rovnako podstatným je aj princíp právnej istoty vychádzajúci zo zamietnutia zvyšku žaloby voči žalovanému s prihliadnutím na mieru ohrozenia práv žalovaného, keď prípadne, ak by došlo k zrušeniu oddĺženia žalovaného, by sa žalobca mohol opätovne domáhať svojho nároku na všeobecnom súde. Naviac, pokiaľ by nebolo právoplatne judikované, že tento nárok bol právoplatne zamietnutý vo vzťahu

žalovaného, mohol by si v prípade tak ako tomu je v prejednávanej veci žalobca uplatniť tento svoj nárok prihláškou v rámci konkurzného konania a domáhal sa takto či už úplného alebo čiastočného uspokojenia svojho nároku v rámci konkurzného konania. S poukazom na uvedené preto krajský súd aj s prihliadnutím na fázu konania kedy došlo k späťvzatiu žaloby po vyhlásení zamietavého výroku vo veci samej, toto späťvzatie nepovažoval za opodstatnené. Preto pokiaľ vo veci samej bol návrh zamietnutý a uznesenie o vyhlásení konkurzu a o oddĺžení žalovaného nadobudlo právne účinky až po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie, nie je daný právny dôvod na zrušenie tohto rozhodnutia len z dôvodu, že predmetom konania je pohľadávka, ktorá sa uplatňuje iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP, keď v konaní vyvolanom späťvzatím žaloby bol v plnom rozsahu úspešný žalovaný ako aj osobitný subjekt, ktorým vznikol nárok na náhradu trov konania voči plnom rozsahu neúspešnému žalobcovi.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).